

[Ch. Petersen.]

den højtærede Minister om, at man kan læse noget af Resultaterne i disse Dage ved de kommunale Valg; de peger alle i samme Retning. Det er sikkert, fordi Venstre, da Partiet havde Magten, gennemførte onde, daarlige Handlinger. Vi andre har dog hidtil kun kunnet glæde os ved stadig større og større Fremgang og Forstaaelse blandt Vælgerne. Det tyder ikke paa, at vi er i Gang med at glemme, hvad vi har lovet Vælgerne, tværtimod. Ogsaa de Lovforslag, vi her behandler, maatte Vælgerne paaregne vilde blive gennemført, om vi fik Magt dertil.

Det ærede Medlem forstod ikke, at der kunde være Tale om Lejeforhøjelser her i København paa indtil 50 pCt., og at man saa ikke benyttede sig af Aagerparagrafferne i Loven af 1931. Jeg kan give en Forklaring paa, hvorledes noget saadant kan forekomme. Det sker ikke saa sjældent, at en Ejendom i Løbet af nogle ganske faa Aar afhændes 2—3 Gange, og hver Gang der er kommet en ny Ejer til, faar Lejerne et Paalæg ikke paa 50 pCt., men f. Eks. paa 10—15 pCt. Naar det sker 2—3 Gange i Løbet af 5—6 Aar, naar man op paa de 50 pCt., hvormed Lejen i visse Tilfælde er blevet forhøjet.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) begyndte sin Tale paa samme Maade som Venstres ærede Ordfører, nemlig med at erklære, at man ikke vilde være med. Det kom ikke overraskende for mig. Naar Spørgsmaal af denne Beskaffenhed har været behandlet, enten det har været i Rigsdagen eller i Kommunalbestyrelserne, har vi aldrig kunnet finde nogen Interesse derfor hos de Konservative. Jeg husker meget vel, at de Konservative i Københavns Kommune Gang paa Gang, senest i Februar Maaned under Budgetbehandlingen, har stillet Forslag om, at Kommunen skulde skille sig af med alle sine Boligejendomme og overlade dem til Privatkapitalen. Jeg tror, at noget saadant vilde være en daarlig Metode baade til at hjælpe paa Boligbyggeriet og til at tilvejebringe en Regulering af Lejeforholdene. Det ærede Medlem anførte, at det private Boligbyggeri stadig spillede en overordentlig stor Rolle. Det skal jeg ikke bestride; men jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister havde Ret i, at det private Boligbyggeri altid holder sig tilbage, naar vi ikke er inde i Perioder, hvor man formoder, at der kan gøres virkelig Forretning ved Boligbyggeri. Da vi ikke, navnlig her i Hovedstadskommunen, har et saadant Boligbyggeri som det, der før har fundet Sted, har Køben-

havns Kommune i Løbet af en 12—14 Aar opført Ejendomme med tilsammen ca. 12 000 Lejligheder, foruden at Kommunen har ydet Tilskud til Ejendomme, der rummer, tror jeg, henimod ca. 30 000 Lejligheder; vi vilde have været overordentlig slet stillet uden dette Boligbyggeri. Nej, jeg tror, at man hverken skal opfordre det offentlige til at skaffe sig af med de Boligejendomme, det har, eller til at mindske Boligbyggeriet.

I øvrigt skal jeg igen anbefale de to Lovforslag. Jeg vil senere tillade mig at foreslaa nedsat et Udvalg til Behandling af Lovforslagene.

Stensballe: Efter den Oplysning, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen) gav, at det ærede Medlem vil foreslaa Udvalg nedsat, er der ingen Grund til at komme ind paa en hel Del Detailler, som her har været nævnt. Der er dog enkelte Bemærkninger, jeg ikke kan undlade at gøre.

Den højtærede Minister sagde, at det, her foreslaas, ikke er nogen Huslejenævnlov. Nej, det er det ikke; det er en Lov, som tilsigter at fastlægge Lejeforholdet, og en Lov, som vi mener gaar uden for de Grænser, der nødvendigvis maa trækkes. Vi mener, at dette er den helt gale Vej at gaa i Stedet for at se at komme overens, saaledes at den naturlige og rimelige Konkurrence kan komme i Gang. Det mener vi er det heldigste under alle Forhold, og at det ogsaa er det heldigste for Beskæftigelsen, ikke mindst her i København, hvor der til Stadhed gaar fra 40 000 og videre op af arbejdsløse Folk.

Den højtærede Minister sagde, at der var sket en Huslejestigning saa vel i Provinsen, hvor Huslejen fra 1916 til 1930 var steget med 100 pCt., som her i København, hvor Stigningen kun var 70 pCt. Derfor var det godt, at vi havde beholdt en Huslejelovgivning for Københavns Vedkommende. Ja, det er jo Tal, man let kan smække ud, men jeg giver ikke meget for disse Tal, naar man ikke kan faa dem kontrolleret. Som jeg har sagt før, er der bygget meget i Provinsen i Tiden fra 1922—23 til 1930, og de dyre Lejer, som de meget dyre Huse betingede, sætter jo den gennemsnitlige Lejeafgift stærkt i Vejret.

Den højtærede Minister mente, at vi næsten vilde stemple ham som en Urostifter. Ja, det er fuldstændig rigtigt. Jeg mener, at den højtærede Minister har været en Urostifter i alt, hvad der hedder Huslejelovgivning, i den Tid, han har været Inden-